

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 132/17
Люксембург, 6 декември 2017 г.

Решение по дело C-230/16
Coty Germany GmbH/Parfümerie Akzente GmbH

Доставчик на луксозни продукти може да забрани на оторизираните си дистрибутори да продават продуктите чрез платформа в интернет, собственост на трето предприятие като Амазон

Такава забрана е подходяща и по принцип не отива отвъд това, което е необходимо за опазването на луксозния имидж на продуктите

Coty Germany продава в Германия луксозни козметични продукти. За да опази луксозния им имидж, то търгува някои от марките си посредством мрежа за селективна дистрибуция, т.е. мрежа от оторизирани дистрибутори. Техните търговски обекти трябва да отговарят на определени изисквания във връзка със средата, оборудването и поддръждането. На оторизираните дистрибутори е разрешено освен това да продават въпросните продукти в интернет, стига да използват собствена електронна витрина или платформи на трети, неоторизирани лица, без тяхното участие да бъде видимо за потребителите. Изрично им е забранено обаче да продават продуктите в интернет чрез платформи на трети лица, които осъществяват дейността си по видим за потребителите начин.

Coty Germany предявява иск срещу един от оторизираните си дистрибутори, Parfümerie Akzente, за да му бъде забранено въз основа на тази договорна клауза да продава продуктите на Coty, като използва платформата „amazon.de“. Тъй като има съмнения относно законосъобразността на тази клауза от гледна точка на правото на конкуренцията на Съюза, Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Висш областен съд Франкфурт на Майн, Германия) отправя до Съда въпроси във връзка с това.

С решението си от днес, като се позовава на постоянната си практика¹, Съдът уточнява, първо, че система за селективна дистрибуция на луксозни продукти, чиято главна цел е опазването на луксозния имидж на тези продукти, не нарушава предвидената в правото на Съюза² забрана на картелите, ако са спазени следните условия: (i) изборът на търговците на дребно трябва да се осъществява въз основа на обективни, качествени критерии, определени по един и същ начин спрямо всички потенциални търговци на дребно и прилагани по недискриминационен начин, и (ii) определените критерии не трябва да отиват отвъд това, което е необходимо.

В този контекст Съдът припомня, че качеството на луксозните продукти, почива не само на материалните им характерни особености, но и на елегантния и престижен вид, който им придава усещане за лукс. Това усещане е основен белег на тези продукти, тъй като по този начин те могат да бъдат отличени от потребителите от другите сходни продукти. Поради това нарушаването на усещането за лукс може да засегне самото качество на тези продукти.

¹ Съдът подчертава, че с решение *Pierre Fabre Dermo-Cosmétique* (C-439/09, вж. също [ПС № 110/11](#)) не се цели приемане на принципна декларация, че вече не би могло закрилата на луксозния имидж да обоснове ограничаване на конкуренцията като това, което е следствие от наличието на мрежа за селективна дистрибуция с оглед на всеки продукт, включително именно и луксозните продукти и по този начин да измени постоянната практика на Съда. В това решение Съдът приема, че необходимостта от опазване на престижния имидж на козметичните продукти и продуктите за лична хигиена, предмет на това дело, не е законосъобразно изискване, с което да се обоснове абсолютна забрана за продажба на тези продукти в интернет.

² Член 101, параграф 1 ДФЕС.

След това Съдът отбелязва, че предвидената в правото на Съюза забрана на картелите не е пречка за договорна клауза като разглежданата в настоящия случай, която налага на оторизираните дистрибутори в система за селективна дистрибуция на луксозни продукти, чиято главна цел е опазването на луксозния имидж на тези продукти, да използват за продажбата в интернет на съответните продукти по видим за потребителите начин платформи на трети лица, при положение че са спазени следните условия: (i) целта на тази клауза трябва да бъде опазване на луксозния имидж на тези продукти, (ii) тя трябва да е формулирана по един и същ начин и да се прилага без дискриминация, и (iii) тя трябва да е пропорционална с оглед на поставената цел. Oberlandesgericht трябва да провери дали са спазени тези условия.

Във връзка с това Съдът отбелязва, че спорната клауза изглежда законосъобразна, като трябва да се вземат предвид резултатите от проверките на Oberlandesgericht.

Безспорно е наистина, че целта на разглежданата договорна клауза е да опази луксозния и престижен имидж на продуктите на Coty. От представената на Съда преписка се установява освен това, че според Oberlandesgericht тази клауза е обективна и съставена по един и същ начин и се прилага без дискриминация спрямо всички оторизирани дистрибутори.

Нещо повече, според Съда забраната, наложена от доставчик на луксозни продукти на неговите оторизирани дистрибутори да използват при продажбата на тези продукти в интернет по видим за потребителите начин платформи на трети лица, е подходяща за опазването на луксозния имидж на разглежданите продукти.

Не изглежда тази забрана да отива отвъд това, което е необходимо за опазването на луксозния имидж на продуктите. По-конкретно, с оглед на липсата на договорни отношения между доставчика и платформите на трети лица, които да му позволяват да изисква от тези платформи спазването на условията за качество, които е наложил на оторизираните си дистрибутори, не може да се счита, че да се даде на тези дистрибутори разрешение да използват такива платформи, при условие че платформите отговарят на предварително определени изисквания за качество, е толкова ефикасно колкото разглежданата в главното производство забрана.

На последно място, ако Oberlandesgericht приеме, че спорната клауза попада в приложното поле на предвидената в правото на Съюза забрана на картелите, Съдът отбелязва, че не е изключено тази клауза да може да се ползва от групово освобождаване³.

Наистина, при обстоятелства като разглежданите в настоящия случай спорната забрана за използване при продажбите в интернет по видим за потребителите начин платформи на трети лица не представлява нито ограничаване на клиентите, нито ограничаване на пасивните продажби на крайните потребители, ограничения, за които поначало е изключена възможността да се ползват от групово освобождаване, поради това че има опасност да доведат до сериозни антиконкурентни последици.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

³ На основание на Регламент (ЕС) № 330/2010 на Комисията от 20 април 2010 година за прилагането на член 101, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз относно категориите вертикални споразумения и съгласувани практики (ОВ L 102, 2010 г., стр. 1).

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106